

Полéзни нравоучéнїа.

Въ таѧ побѣсть сѧ нахóдатъ три раз8ма до-
стóйни заради да ги запáмати человéкъ, дѣ-
то тѣхъ ще да ги рече бáдникатъ въ послѣд-
ныатъ дéнь.

А. Пéрвото є достопамятно слóво това: прїде-
ти благословéннїи на мóатъ Отца.

Шкóлькѡ ли бы добрѣ! ако бѣха помніли
това сýкити ѿныа, който са притѣснени ѿ на-
пастi, чи тíи макаръ ѻ да ни сѧ благополѹчни
въ тойзи вѣкъ: ала въ ѿный дѣто ще да бáди,
можатъ да бадатъ благословéннити чада на небес-
ныатъ Отцъ.

Б. Дрѹгїатъ достопримѣчатель раз8мъ є тóж
подирныатъ: ѿидéти ѿ мéне проклáти въ
вѣчныатъ ѿгнь.

Шкóлькѡ бы добрѣ, ако бѣше гремѣлъ той-
зи глаcъ въ оўшиiti на непотрѣсныти ѻ разбра-
шенныти человéцы така, шото, кога видалъ тíи
всака сбѣшь запалена ѻли разгорéни ваглица, да
си докáрватъ на паматъта заради вѣчныатъ ѿгнь.

Г. Трéтіето за запаматованїе слóво є това: то-
ва віи Мéни сte сторýли.

Шкóлькѡ бы добрѣ, ако бѣха содержавали
това нѣшо сýкити богати въ паматътаси, дѣто
тіи